

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. oktobar 2012. god.
Br. ref.: RK316/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 70/12

Podnosioci

Zahir i Hazir Sinani

Procena ustavnosti presude Opštinskog suda u Prištini C. br. 2005/2005 od 13. oktobra 2008. godine, presude Okružnog suda u Prištini Ac. br. 76/2007 od 22. oktobra 2008. godine i rešenje Vrhovnog suda rev. br. 27/2009 od 14. maja 2012. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnet od strane Zahira i Hazira Sinanija iz sela Ajvalija, opština Priština, preko njihovog opunomoćenika g. Xhevata Bicija, advokata iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju sledeće sudske odluke: presudu Opštinskog suda u Prištini C. br. 2005/2005 od 13. oktobra 2008. godine, presudu Okružnog suda u Prištini Ac. br. 76/2007 od 22. oktobra 2008. godine i rešenje Vrhovnog suda rev. br. 27/2009 od 14. maja 2012. god., koje su primili 20. juna 2012. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva odnosi se na navodne povrede prava na imovinu garantovanog Ustavom i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.
4. Podnosioci zahteva su u svom zahtevu precizirali zahtev o oceni zakonitosti gorenavedenih sudskih odluka.

Pravni osnov

5. Član 113.7. Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosova od 15. januara 2009. godine (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56.2 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

6. Podnosioci zahteva su preko svog zastupnika dostavili zahtev Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud) dana 31. jula 2012. godine.
7. Sud je dana 13. septembra 2012. godine obavestio zastupnika podnosilaca, Vrhovni sud, Okružni sud u Prištini i Opštinski sud u Prištini o registraciji zahteva.
8. Predsednik je dana 4. septembra 2012. godine odlukom br. GJR70/12 odredio sudiju mr sc. Kadria Kryeziua za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom br. KSH 70/12 isto tako je odredio Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroi (član) i prof. dr Enver Hasani (član).
9. Dana 17. oktobara 2012. god., Veće za razmatranje je razmatralo zahtev sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost.

Pregled činjenica

10. Opštinski sud u Prištini je 13. novembra 2006. godine (presuda C. br. 2057/2005) usvojio kao osnovanu tužbu g. Ramusha Rrahmanija (tužilac) i tom prilikom je obavezao podnosiocice (tužene) da mu nekretninu upisanu u posedovnoj listi 809 KO Ajvalija, parcela br. 875 sa kulturom njiva III klase, površine od 0.66.02 hektara, predaju u posed. Tužbeni zahtev podnosilaca kojim su tražili da im se prizna suvlasništvo na 1/2 pomenute nekretnine, je odbijen kao neosnovan.
11. Okružni sud u Prištini je dana 22. oktobra 2008. godine (rešenje Ac. br. 76/2007) podnetu žalbu od strane podnosioca odbio kao neosnovanu i potvrdio presudu Opštinskog suda C. br. 2057/2005 od 13. oktobra 2006. god., koja se odnosi na pomenutu nekretninu.
12. Protiv rešenja Ac. br. 76/2007 od 22. oktobra 2008. godine, podnosioci su u zakonskom roku koristili vanredno zakonsko sredstvo, dakle, podneli su reviziju u

Vrhovnom sudu, kako podnosioci tvrde, zbog suštinskih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

13. Dana 14. maja 2012. godine, Vrhovni sud (presuda rev. br. 27/2009) je razmotrio podnetu reviziju od strane podnosioca zahteva koja je podneta protiv odluke Okružnog suda u Prištini Ac. br. 76/2007 od 22. oktobra 2008. godine i tom prilikom je odbio podnetu reviziju kao neosnovanu uz obrazloženje da je drugi stepen na potpun i pravičan način potvrdio činjenične nalaze i na pravilan način je primenio materijalno pravo kada je presudio da je žalba podnosioca bila neosnovana.

Navodi podnosioca zahteva

14. Podnosioci zahteva navode da su sve sudske instance svojim odlukama kršile njihova ustavna prava, ali nisu tačno naveli o kojim se ustavnim pravima radi.

Preliminarna ocena prihvatljivosti zahteva

15. Kao prvo, Sud ocenjuje da li su podnosioci ispunili kriterijume za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom o radu. Sud je iz predstavljeni podnosioca saznao da se radi o imovinskom sporu što je u Ustavu naglašeno u članu 46. (Zaštita imovine).

16. Član 46. Ustava na specifičan način određuje da:

1. *Garantuje se pravo na imovinu.*
2. *Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.*
3. *Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili održavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijira.*
4. *O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.*

16. Međutim prilikom razmatranja podupiranja kriterijuma dokazima iz zahteva, Sud nalazi da član 48. Zakona o Ustavnom sudu utvrđuje da „podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

17. Činjenica da su podnosioci ostali nezadovoljni sudskim odlukama ne znači da isti, svoja nezadovoljstva u vezi sa osporenim pitanjima, treba da podnose preko ustavne žalbe uz podnošenje zahteva u Ustavnom sudu. Sud podseća da slučaj treba da se izgradi na ustavnim osnovama, kako bi ovaj Sud intervenisao.

18. Sa druge strane, pravilo 36.2. Poslovníka o radu utvrđuje da:

“Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnog prava, ili

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

19. Na kraju, član 46. Zakona utvrđuje da “Ustavni sud prima i procesuirá podneske podnešene na osnovu člana 113, stava 7. Ustava ukoliko utvrdi da su ispunjeni zakonski uslovi”.
20. U tom pravcu, podnosilac ne kaže zašto i kako je Vrhovni sud povredio njegova prava garantovana Ustavom i Evropskom konvencijom niti je izneo dokaze o navodnim kršenjima ustavnih prava.
21. Sud ističe da nije obaveza Ustavnog suda da se bavi iskrivljavanjem činjenica i zakona (zakonitosti) navodno izvršenim od strane Vrhovnog suda, osim ukoliko se radi o kršenju prava i slobode zaštićenih Ustavom (ustavnost). Stoga, Sud ne može da postupi u ovom slučaju kao sud četvrtog stepena. Zadatak i obaveza redovnih sudova je da tumače i sprovode određena pravila proceduralnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [DHM], br. 30544/96, stav. 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLP] 1999-I).
22. Ustavni sud može jedino da razmatra da su dokazi pred sudovima i drugim organima izvedeni na pravilan način i da su postupci uopšteno, gledano u njihovoj celini, vođeni na takav način da je podnosilac ovog zahteva imao pravično suđenje (vidi kod drugih organa, izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwardsa protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87 usvojen dana 10. juna 1991. godine).
23. U stvari, podnosilac nije svoje navode zasnovao na ustavnim osnovama pokazujući zašto i kako je Vrhovni sud prekršio njegova prava zagantovana Ustavom i Evropskom konvencijom i nije ponudio dokaze da su njegova prava i slobode povređena od strane Vrhovnog suda i drugih sudskih instanci. Stoga, Ustavni sud ne može da nađe zašto i kako su odgovarajući postupci Vrhovnog suda na bilo koji način bili nepravedni i arbitrarni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. jula 2009).
24. Zbog gorenavedenih razloga, Sud nalazi da zahtev ne ispunjava kriterijume iz člana 48. Zakona i odredbu 36.2. (b) i (d) Poslovnika o radu, prema tome kao takav je izričito neosnovan te, u skladu sa članom 46. Zakona, ne može se prihvatiti i procesuirati.
25. Shodno tome, u skladu sa članom 113.7. Ustava, sa članom 20. Zakona i pravilom 56.2. Poslovnika o radu, zahtev je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 46. i 48. Zakona, pravilu 36. stavu 2. tački (b) i (d) Poslovnika o radu, 17. oktobra 2012. god., jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Mr sc. Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani